

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 4. septembra 2012 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obžalovaného **Z. R.**, pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por., takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaného **Z. R.** vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23To/76/2012 sa tomuto súdu **n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 24. mája 2012, č.k. 3T/26/2012-830 bol obžalovaný **Z. R.** uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., na skutkovom základe tak ako je uvedené v predmetnom rozhodnutí.

Za to súd obžalovanému podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 77 ods. 1 písm. b/ a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd

obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 roka spočívajúci v povinnosti osobne sa hlásiť v určených lehotách.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd zároveň uložil obžalovanému trest prepadnutia veci a to kuchynského noža o dĺžke 24,7 cm.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor i obvinený.

Ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu podal obžalovaný na okresný súd žiadosť o prepustenie z väzby a nahradenie väzby písomným sľubom (č.l. 870). Krajský súd v Trenčíne na verejnom zasadnutí konanom 4. júla 2012 uznesením žiadosť obžalovaného Z. R. o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Tr. por. ako nedôvodnú zamietol a podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. návrh obžalovaného o nahradenie jeho väzby písomným sľubom neprijal.

Obžalovaný Z. R. na verejnom zasadnutí (o odvolaní prokurátora i obžalovaného proti rozsudku prvostupňového súdu) konanom na Krajskom súde v Trenčíne 23. augusta 2012 vzniesol námietku zaujatosti voči konajúcemu senátu krajského súdu a prokurátorovi, a to z dôvodu, že prokurátor JUDr. V. G. sa v prípade rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby pred začiatkom verejného zasadnutia na chodbe rozprával s členom senátu JUDr. F. K. a tým bolo podľa jeho názoru porušeného jeho právo na spravodlivé rozhodnutie.

Na podklade vznesenej námietky zaujatosti obžalovaným Krajský súd v Trenčíne uznesením z 23. augusta 2012, sp. zn. 23To/76/2012 rozhodol, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por. senát odvolacieho súdu v zložení predsedu senátu JUDr. O. G. a sudcovia JUDr. F. K. a JUDr. O. S., nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného Z. R. vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23To/76/2012, pretože nie sú dané dôvody uvedené v § 31 ods. 1 Tr. por. Ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný zahlásil do zápisnice sťažnosť a predseda senátu odročil verejné zasadnutie na 28. augusta 2012 so začiatkom o 9.30 hod.

O podanej sťažnosti obžalovaného rozhodol iný senát odvolacieho súdu,

a to uznesením tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného Z. R. zamietol. O tejto sťažnosti bolo rozhodnuté ešte pred písomným podaním obžalovaného (č.l. 888) na krajský súd, v ktorej (okrem iného) namietol zaujatosť voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trenčíne (bod II.).

Obžalovaný v nej uvádza nasledovné:

„Ak sa sudca uvedeného senátu stretáva s prokurátorom, ktorý je protistranou v tejto trestnej veci bez prítomnosti môjho obhajcu a následne tento senát rozhodne v môj neprospech bez náležitého odôvodnenia, je možné sa len domnievať, že sa na tomto rozhodnutí spolu vopred dohodli.

Keďže sa tento senát nevyľúčil z uvedeného konania aj napriek tomu, že uvedené stretnutie sudcu a prokurátora potvrdil, mám za to, že bolo porušené moje právo na spravodlivý súdny proces a nestranný súd.

Týmto podávam generálnu námietku zaujatosti voči všetkým sudcom krajského súdu v Trenčíne, nakoľko predsedom senátu prvostupňového súdu bola JUDr. E. T., tento súd rozhodoval v mojej trestnej veci, sp. zn. 3T/26/2012.

Zároveň uvádzam, že pani JUDr. T. je manželkou JUDr. T., ktorý je sudcom Krajského súdu v Trenčíne. Vzniká tu dôvodná pochybnosť o nezaujatosti sudcov Krajského súdu v Trenčíne, ktorý sú kolegami JUDr. T..

Toto súdne konanie už trvá šiesty mesiac, počas tohto obdobia bolo viackrát medializované. Je ťažko predpokladať, že sa manželia T. o takto medializovanej kauze spolu nezhovárali, resp. neradili.

Keďže považujem rozhodnutie Okresného súdu Trenčín za nesprávne, čo som vyjadril svojim odvolaním voči tomuto rozhodnutiu, mám za to, že v odvolacom konaní nedôjde k objektívnemu rozhodovaniu, pretože týmto vzťahom bola objektívnosť a nestrannosť súdu spochybnená. Je možné sa domnievať, že JUDr. T. konzultoval tento prípad aj so svojimi kolegami na Krajskom súde v Trenčíne.

Bezvýznamná nie je ani skutočnosť, že predseda senátu odvolacieho súdu po mojej námietke zaujatosti odročil zasadnutie len na 28. 8. 2012, čo tiež odôvodňuje predpoklad, že pozná vopred výsledok rozhodnutia o mojej sťažnosti voči uzneseniu z 23. 8. 2012, o ktorej budú rozhodovať jeho kolegovia na Krajskom súde v Trenčíne.“

Dňa 30. augusta 2012 predložil Krajský súd v Trenčíne Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky príslušný spisový materiál na rozhodnutie o návrhu obžalovaného Z. R. na odňatie a prikázanie veci inému krajskému súdu, ktorého súčasťou sú aj písomné vyjadrenia sudcov dotknutého krajského súdu k ich zaujatosti v predmetnej trestnej veci (č.l. 895 – 901). Z vyjadrení sudcov pritom vyplýva, že tí obžalovaného nepoznajú a vo veci sa necítia byť zaujatí okrem sudcu JUDr. P. T., ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že v predmetnej trestnej veci na okresnom súde rozhodovala jeho manželka, a preto by mohli vzniknúť pochybnosti o jeho nezaujatosti pre pomer k veci alebo osobám, ktorých sa úkon týka.

V súlade s existujúcou súdnou praxou Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil námietku zaujatosti vznesenú obžalovaným proti všetkým sudcom Krajského súdu v Trenčíne ako návrh na delegáciu podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený (§ 23 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený preskúmal podaný návrh ako aj príslušný spisový materiál a dospel k záveru, že nie je daný dôvod na odňatie predmetnej trestnej veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

„Dôležitými dôvodmi“ v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., ktoré zákon bližšie nedefinuje, sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, výchovné pôsobenie trestného konania na páchatel'a i na ostatných občanov a čo najrýchlejšie prejednanie veci.

Medzi dôvody svedčiace pre odňatie veci príslušnému súdu patrí tiež požiadavka zabezpečenia objektivity súdneho konania a spravodlivého rozhodnutia v prípadoch, kedy sú **vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu.**

Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú porovnateľné s významom ústavného princípu neodňateľnosti veci zákonnému sudcovi.

V danom prípade však takéto dôvody obžalovaný vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu.

Obžalovaný Z. R. neuviedol voči žiadnemu konajúcemu sudcovi odvolacieho senátu (či už predsedovi senátu alebo jeho členom) žiadne **konkrétne skutočnosti**, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci. Skutočnosť, že člen senátu JUDr. F. K. sa pred začatím verejného zasadnutia rozprával s konajúcim prokurátorom v tejto veci, nemôže byť sama osebe dôvodom pre vylúčenie sudcov Krajského súdu v Trenčíne z vykonávania úkonov trestného konania podľa § 31 ods. 1 Tr. por. a nemôže teda ani odôvodňovať postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Z vyjadrenia tohto sudcu je zrejmé, že išlo len o procesnú otázku prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí, v dôsledku čoho sa JUDr. V. G. verejného zasadnutia 4. júla 2012 ani nezúčastnil (č.l. 883). Navyše i z písomných vyjadrení týchto sudcov vyplýva, že sa necítia byť v danej veci zaujatí (okrem sudcu krajského súdu JUDr. P. T., ktorý však nie je ani konajúcim sudcom v predmetnej trestnej veci).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu zhromaždeného v doterajšom konaní teda dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., nakoľko nie je daný žiadny dôležitý dôvod

predpokladaný týmto zákonným ustanovením, v dôsledku ktorého by mohlo byť ohrozené nestranné a zákonné prejednanie uvedenej trestnej veci, a preto trestnú vec obžalovaného Z. R. Krajskému súdu v Trenčíne neodňal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 4. septembra 2012

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková